

Neda Šuk. Živa Den. Kaliopa Dimitrovska Andrews. Marjetica Potč.
Alenka Kocuvan Polutnik. Eta Sadar Breznik. Metka Sitar.
 Judita Skalar. Jelka Solmajer.

Alenka Kocuvan Polutnik

Maribor, 1947

Alenka Kocuvan Polutnik je arhitektka, magistra krajinske arhitekture in višja raziskovalka. Leta 1972 je diplomirala pri prof. Edvardu Ravnikarju, v katerega kabinetu je v času študija tudi delala. Na podiplomski študij krajinske arhitekture se je vpisala takoj po diplomi na Fakulteti za arhitekturo.

Zaposlena je bila na RC Planiranje in Celju, kjer se je ukvarjala z urbanističnim in krajinskim načrtovanjem, prenovami starih mestnih jedr, raziskovalnimi projektmi, državnimi prostorskimi načrti, s presojami vplivov na okolje, primerjalnimi študijami, z načrti parkov ob zdraviliščih, recenzijami, s strokovnimi podlagami za urejanje obvodnih površin. Bila je tudi članica komisije za spremeljanje izdelave PRRS. V okviru Sveta za varstvo okolja RS je objavila številne članke, pisala pa je tudi za *Urbani izviv* in *Celjski zbornik*.

Za revijo *Moj mali svet* je pisala članke o japonskih vrtovih in zelenih površinah mest. V Mozirskem gaju je uredila sprehajalni in suhi japonski vrt, je tudi avtorica načrtov vrtov številnih hiš. Poleg najpomembnejših projektov prenove mestnih jedr, priprave dokumentacij in primerjalnih študij je pri delu sodelovala tudi s svojim možem, arhitektom, pri projektirjanju objektov.

Alenka Kocuvan Polutnik je sodelovala v fazi nastajanja Inženirske zbornice Slovenije, je tudi ustanovna članica sekcije krajinskih arhitektov. V preteklih letih je bila članica natečajnih komisij, članica komisije za Plečnikova odličja za leto 2005, prejela je diploma ZAPS, s skupino sodelavcev je prejela tudi priznanje Zlati svinčnik. Je dobitnica nagrade Društva krajinskih arhitektov Slovenije za živiljenjsko delo.

Leta 2012 se je upokojila. Sedaj se ukvarja s predavanji v okviru Univerze za tretje živiljenjsko obdobje v Celju in svetovalnim delom, ljubiteljsko raziskuje razvoj japonskih vrtov, objavlja članke o kakovosti bivanja in o japonskih vrtovih, ukvarja se tudi z izdelavo keramike – skodelic, ki so jo navdušile na Japonskem.

Alenka Kocuvan Polutnik is an architect with a master's degree in landscape architecture and a senior researcher. She graduated under the mentorship of Professor Edvard Ravnikar in 1972 and also worked in his office while studying. She enrolled in a postgraduate course in landscape architecture immediately after graduating from the Faculty of Architecture.

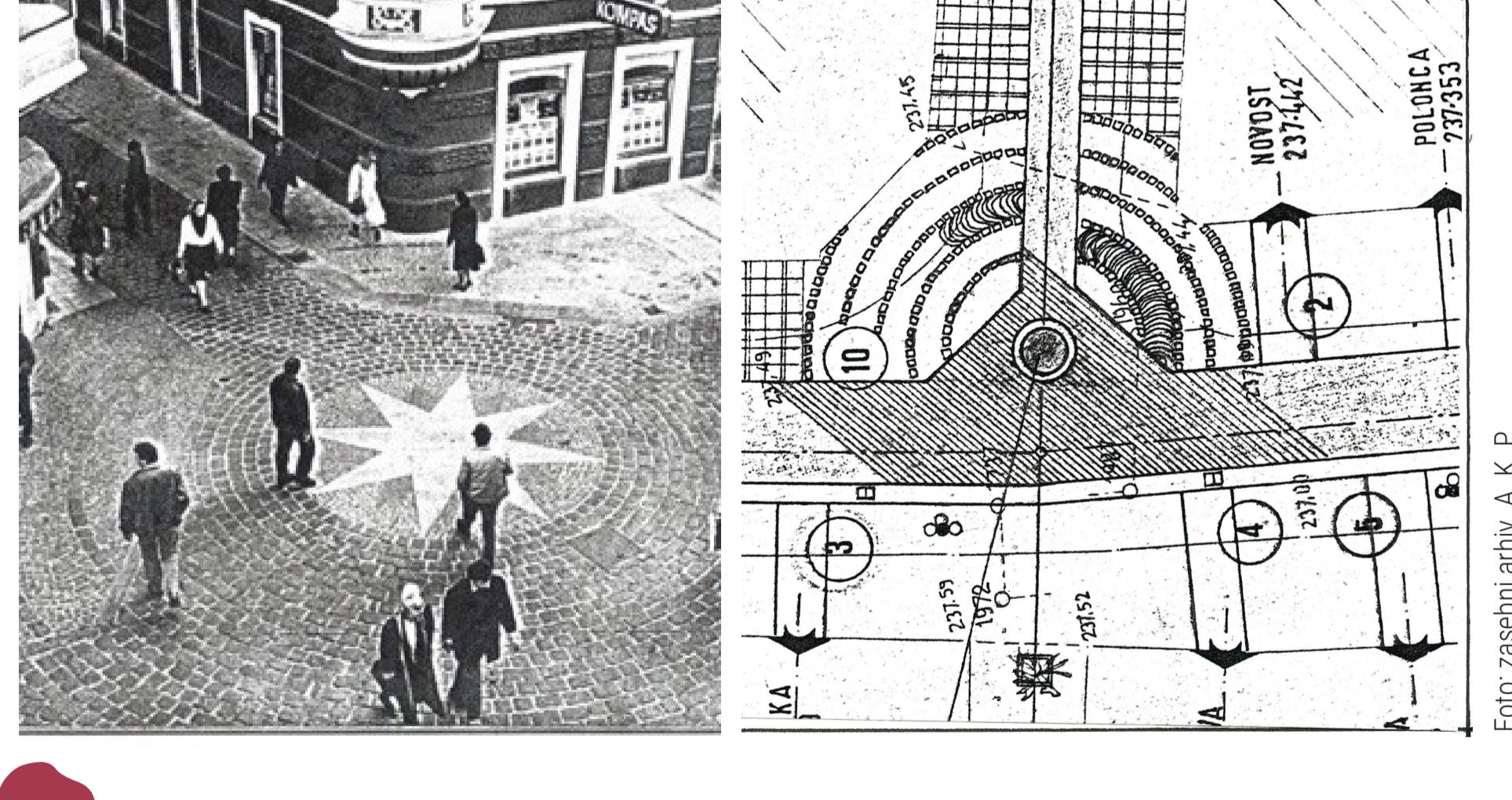
She was employed by RC Planiranje in Celje and worked on urban and landscape planning, renovations of historic town centres, research projects, national spatial plans, environmental impact assessments, comparative studies, planning parks in health resorts, article reviews, and expert bases for riparian developments. She was also a member of the commission for monitoring the drafting of the regional centre spatial development plan. She published numerous articles within the Environmental Protection Council RS, she had her articles published in *Urbani izviv*, *Celjski Zbornik*, and articles on Japanese gardens and green urban areas in the *Moj mali svet* magazine. She developed the walkway and Japanese dry garden in the Mozirski gaj flower park and managed plans for gardens of many houses. In addition to the most important projects for the renovation of city centres, preparation of documentation and comparative studies, she also collaborated with her husband, an architect, on the design of buildings.

She participated in the formation of the Slovenian Chamber of Engineers, was a founding member of the landscape architect section, a member of selection boards, and a member of the commission for the 2005 Plečnik Awards; she received a Chamber of Architecture and Spatial Planning of Slovenia accolade, and also the Golden Pencil award with a group of colleagues. She received a lifetime achievement award from the Slovenian Association of Landscape Architects.

She retired in 2012. Now she works as a lecturer at the Celje Third Age University and a counsellor; she explores Japanese gardens as a hobby, publishes articles on quality of living and Japanese gardens, and works with ceramics, particularly making cups she fell in love with when visiting Japan.

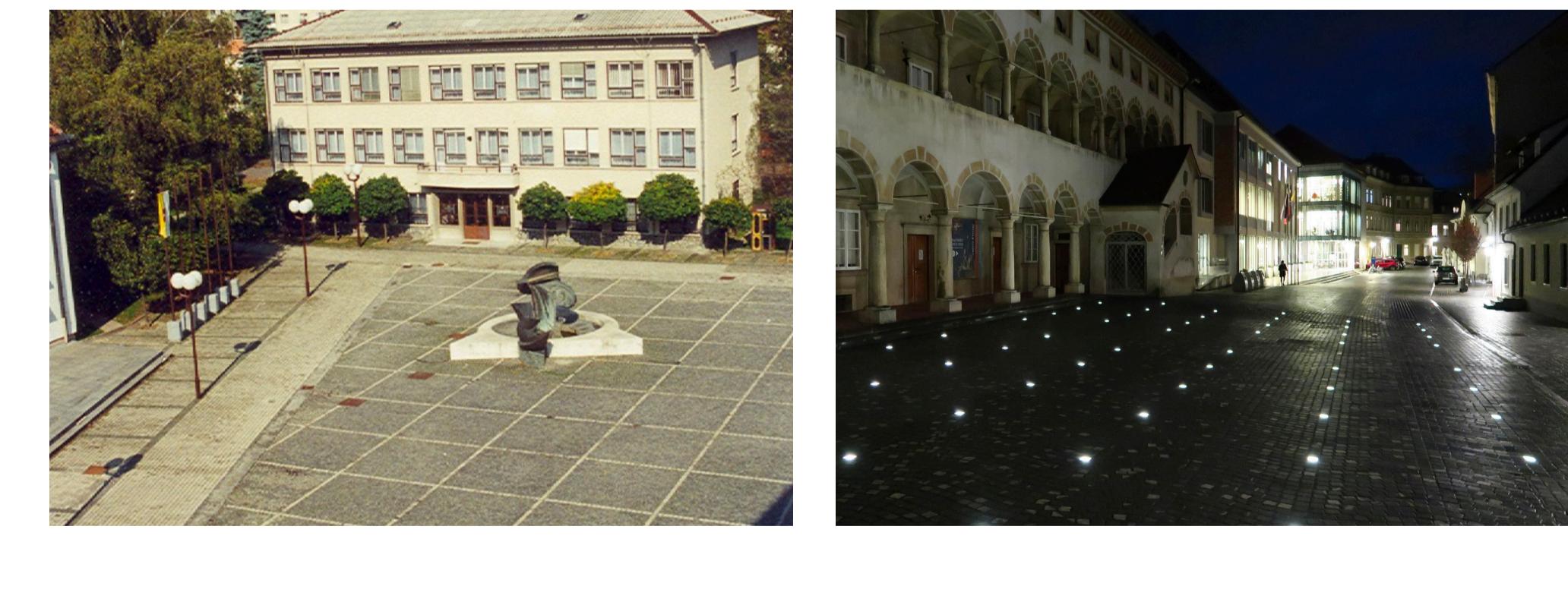
Dela (izbor) / Works (selection)

- Študija: Dvorišča in vrtovi starega mestnega jedra Celje, dediščina preteklosti in potrebe sedanjosti / Study: Courtyards and gardens of Celje historic town centre, the heritage of the past and the needs of today, Celje, 1985
- Prenova starega mestnega jedra Celje / Renovation of Celje historic town centre, Celje, 1985
- Slovenske Konjice – prenova novega dela mesta, Titov trg / Slovenske Konjice – renovation of the new part of town, Titov trg, Slovenske Konjice, 1991
- Prenova parka Zdravilišče Laško / Renovation of the park in Laško Health Centre, Laško, 2003
- Občinski lokacijski načrt za mestno središče Gaberje, grajena struktura in zeleni sistem / Local detailed plan for constructed structures and the green system in Gaberje town centre, Gaberje, 2005
- Strokovne podlage za reurbanizacijo starega mestnega jedra Celje / Expert bases for the re-urbanisation of Celje historic town centre, Celje, 2005–2007
- DPN Šmartinsko jezero / Šmartinsko jezero National Spatial Plan, Celje, 2006–2008
- Japonski vrt v Mozirskem gaju / Japanese garden in Mozirski gaj, Mozirje, 2008–2020
- Strokovne podlage za OPN, Zeleni sistem mesta / Expert bases for the municipal spatial plan, the city green system, Celje, 2011
- Prenova Muzejskega trga v Celju / Renovation of Muzejski trg, Celje, 2011

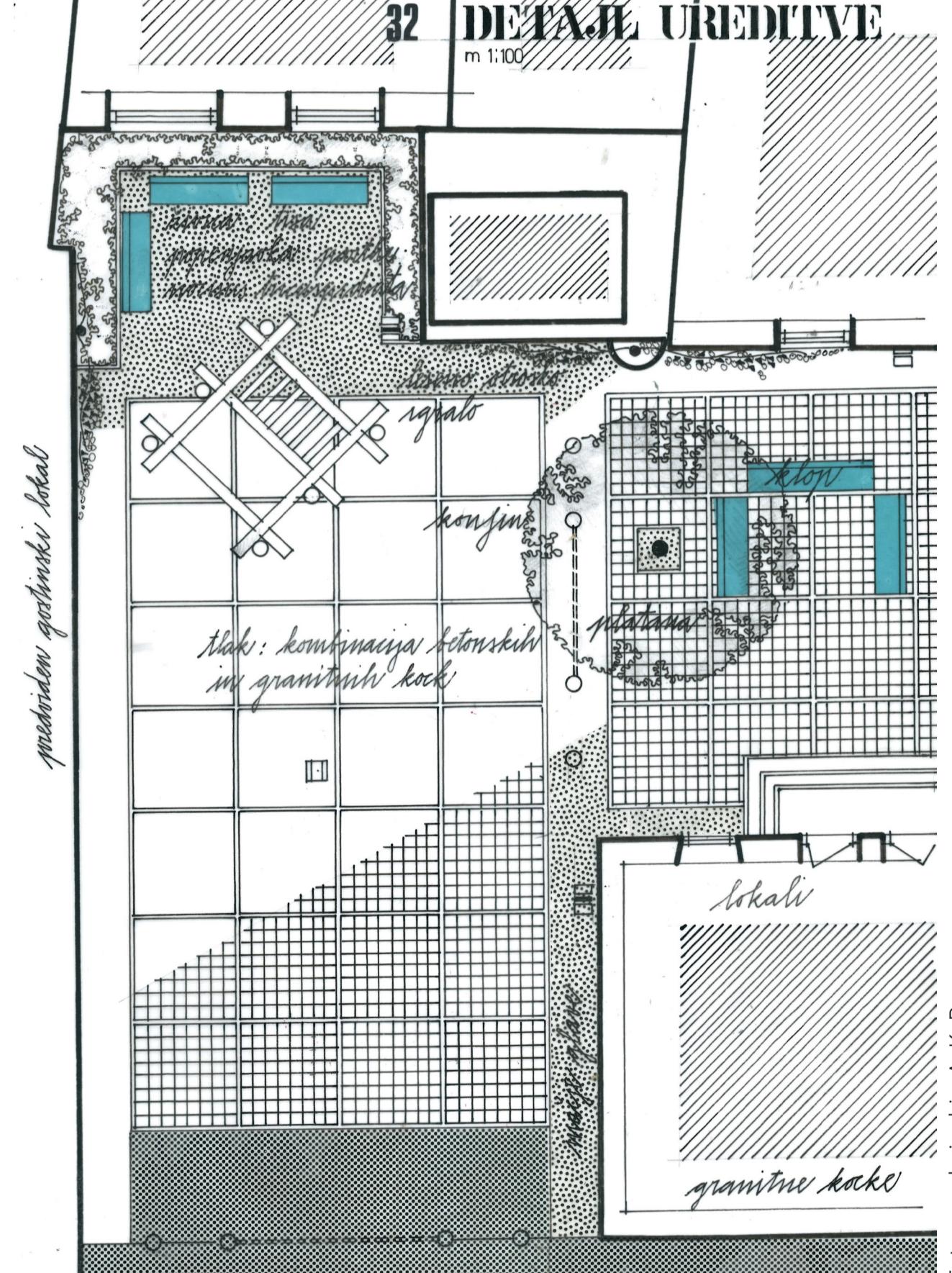
Slovenske Konjice – prenova novega dela mesta Titov trg, 1991

Staro jedro Slovenskih Konjic se nahaja na levem bregu reke Dravinje. Novi center mesta se je na desnem bregu razvijal ločeno od starega jedra. V njem so začeli nastajati družbeno pomembni objekti, a njihova umestitev v prostor ni ustvarjala urbanega ambienta. Prenova trga novega dela mesta je temeljila na osmišljjanju prostora in zasnovi vseh fasad trga. Novi del mesta je povezan s starim, ki ima lijakasto oblikovan trg, kar je značilnost večine štajerskih mest. Objekti, ki so v prostor umeščeni razpršeno, so povezani z gosto zasaditvijo dreves, ki ustvarjajo zeleno fasado trga. Most preko Dravinje so v sklopu prenove obnovili, na vseh štirih stebrih, ki zaključujejo ograjo mostu, pa so postavljene skulpture konjiskih glav, ki so simbol mesta. V centru trga je simbolna skulptura dveh ptic, postavljenih v trikotno oblikovano fontano.

Prenova Muzejskega trga v Celju, 2011

Muzejski trg v Celju zajema prostor ob Pokrajinskem muzeju, študijski knjižnici in stanovanjskih objektih. Trg je bil pred prenovo natpan z vozili, smetnjaki, tlaki so bili poškodovani. Prenova trga je urejena minimalistično, v sklopu prenove so bili izdelani podzemni smetnjaki. Trg je v celoti tlakován z enotnim tlakom (granitnimi kockami), pred muzejem je prostor za prireditve, nekaj dreves na trgu pa daje stanovanjskim hišam zavetje. Ob arheoloških raziskavah je bila ob muzeju odkrita rimska vila z ohranjenimi freskami in mozaiki. Ostanki vile so rekonstruirani in predstavljeni in situ.

Dvorišča in vrtovi starega mestnega jedra Celja, dediščina preteklosti in potrebe sedanjosti, 1985

Projekt je bil v prvi fazi raziskovalna naloga, kasneje pa je iz vsebine nastala avtoričina magistrska naloga. Vsebina projekta je bila analiza stanja dvorišč, opredelitev problemov in nadalje izhodišča za njihovo prenovo. Dvorišča, podaljški stanovanj, so predstavljala bistveni element kakovosti bivanja v starem mestnem jedru in delovala kot center druženja sodelavcev. Prenova je vzpodbudila možnost ponovne rabe majhnih dvorišč v sklopu enega objekta, prenovo dvorišča in vrtov v delu mesta ter prenovo velikih dvorišč ob karejski pozidavi objektov 19. stoletja. Zasnova ureditve je temeljila na analizi stanja, smiselnih pogojih urbanističnega urejanja in pogojih varstva kulturne dediščine.